Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa (B)

Tekst Ewangelii (*Mk* 16,15-20): I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśliby co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie».

Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdził naukę znakami, które jej towarzyszyły.

«Po rozmowie z nimi Pan Jezus zosta? wzi?ty do nieba i zasiad? po prawicy Boga»

Fray Lluc TORCAL Monje del Monasterio de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj w wielkiej powadze otrzymujemy słowa zbawienia, których nie moglibyśmy sobie nawet wyobrazić. Pan Jezus zmartwychwstały jest nie tylko zwycięzcą śmierci i grzechu, ale także zostaje wywyższony do chwały Boga! Dlatego powrotna droga do Ojca, ta właśnie droga, którą zagubiliśmy, otworzyła się dla nas w misterium Bożego Narodzenia i została nam nieodwołalnie podarowana na dziś po tym, jak Chrystus całkowice ofiarował się Bogu na Krzyżu.

Ofiarował się? Tak, ofiarował. Jezus Chrystus, zanim wstąpił do nieba, posłał swoich uczniów zwanych Apostołami, by zaprosili wszystkich ludzi do wiary w Niego, aby także oni mogli pójść tam, gdzie On. «Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony » (Mk 16,15-16).

Zbawienie, które otrzymujemy polega ostatecznie na tym, by żyć życiem Boga, zgodnie z tym, co mówi święty Jan w swojej Ewangelii: «A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa» (J 17,3).

Jednak to, co dane jest z miłości, winno być przyjęte z miłością, aby mogło być przyjęte jako dar. A więc Jezus Chrystus, którego nie wiedzieliśmy, pragnie byśmy ofiarowali mu swą miłość przez wiarę, którą otrzymujemy słuchając słowa jego ministrów, których możemy poczuć i zobaczyć. «My wierzymy w Tego, którego nie widzieliśmy. Opowiedzieli nam o Nim ci, którzy widzieli. (...) Kto obiecywał, jest wierny i nie

kłamie: oby nie brakło ci ufności, oczekuj spełnienia obietnicy. (...) Zachowaj wiarę!» (Święty Augustyn). O ile wiara jest propozycją miłości do Jezusa Chrystusa, to zachowanie jej i jej wzrost sprawia, że rośnie w nas miłosierdzie.

Ofiarujmy więc Panu naszą wiarę!